

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

26. BŘEZNA 2023

Z obsahu:

Bdělost

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci

14. prosince 2022, Řím,
aula Pavla VI.

- strana 2 -

Blahoslavený Amadeus Savojský

Libor Rösner

- strana 4 -

Pokání - spása • Nekajícnost - záhuba

- strana 5 -

Milost lítosti

Jean Pliya

- strana 6 -

Mikulov - dvě slavná

poutní místa

Petr Bobek

- strana 8 -

Maminka Markéta (8) Život matky Dona Boska

Teresio Bosco

- strana 12 -

Křížová cesta na Svatý kopeček u Mikulova, foto Eva Kašlíková, Wikipedia

Bdělost

Katecheze papeže Františka při generální audienci
14. prosince 2022, Řím, aula Pavla VI.

„Když nečistý duch vyjde z člověka, potuluje se po pustinách a hledá odpočinutí, ale nenalézá. Tu si řekne: »Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.« Přijde a nalezne ho prázdný, vyčištěný a vyzdobený. Tu jde, přibere si sedm jiných duchů, horších, než je sám, a vejdou a usadí se tam. Konce toho člověka jsou horší než začátky. Tak se to stane i tomuto zlému pokolení.“ (Mt 12,43–45)

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Již vstupujeme do závěrečného úseku této katechetické pouti o duchovním rozlišování. Vyšli jsme z pří-

kladu sv. Ignáce z Loyoly, poté jsme zvažili různé prvky rozlišování – tedy modlitbu, sebepoznání, touhu a „knihu života“, zastavili jsme se u duchovní útěchy a ne-

útěchy, které tvoří látku duchovního rozlišování, a nakonec jsme dospěli k potvrzení učiněné volby.

V tomto bodě považuji za nezbytné upozornit na jeden podstatný postoj, který zaručí, že veškerá práce vykonaná k co nejlepšímu rozlišování a přijetí dobrého rozhodnutí nepřijde nazmar. A tímto postojem je bdělost. Poté, co vykonáme duchovní rozlišování, prožijeme útěchu či neútěchu, něco si zvolíme a vše zdárně pokračuje, je zapotřebí bdít, zachovat bdělost. Jak jsme vyslechli v evangeliu, které dnes bylo přečteno, existuje totiž riziko,

Pokračování na str. 11

„**J**ežíši, já tvou spásu ani nepotřebuji, mně stačí moje argumenty.“ Možná si v tuto chvíli ne jeden z vás pomyslí, že snad jde o omyl... Nikoliv, nepomátl jsem se. Je to tvrdá řeč, avšak nikoliv z úst Božích, ale ze srdce člověka! Ne že bychom doslova takovou větu vyslovili, ale naše skutky mnohdy mluví touto řečí! Lépe pochopíme, když se v rozjímání pohroužíme do pozoruhodné katecheze Jeana Pliyi. (str. 6–7) Vyjadřuje Boží pravdu pronikavě, bez příkras, výmluv, sebeospravedlňování. Hlásá bezvýhradné pokání, obrácení se k Pánu, uznání velikosti své viny. To vše sami ze svých sil nedokážeme, je třeba si u Boha vyprosít milost slz nad svými hříchy. Uznáme-li svůj hřích a litujeme-li ho, Bůh nemůže jinak než nám odpustit. Chceme-li poznat svoji vinu, pak rozjímejme o Ježíšově kříži, a uvidíme, jaký podíl máme na jeho utrpení...

Nejen sebeospravedlňování vede k onomu výroku na začátku naší úvahy, ale dalším významným nebezpečím, jež nás staví proti Pánu a odvádí nás od něho, je ztráta ostražitosti. Hovoří o ní papež František ve své katechezi, v níž vysvětluje, jak důležité je zůstat bdělým i ve chvíli, kdy jsme obdrželi od Boha milosti potřebné k očistě našeho srdce. Přiznejme si, kolikrát se nám už stalo, že v samém nadšení z duchovního povznesení jsme si začali myslet, že teď už je všechno, jak má být, už nás nic v duchovním životě nepřekvapí, vlastně že jsme prakticky dokonalí. A pak to přijde: pád! „Jak

Editorial

se to mohlo stát?“ ptáme se. Příliš jsme důvěřovali sobě, zapomněli jsme, že bez Boží milosti nezmůžeme nic. Je to ďáblov erb – naše pýcha. Takže máme zde vedle sebeospravedlňování také nezdravou sebedůvěru a ony říkají Pánu: „Nepotřebuji tě, vystačím si sám.“

Dobře maminka sv. Jana Boska věděla, že je třeba ve svých dětech budovat „smysl pro Boha“. (str. 12–13) A i když je učila, že je Pán Bůh vidí, neznamenal to negativní zkušenost Boha, který jen trestá. Především to bylo vyjádření pozornosti stvořitelské lásky ke svému tvor, jehož dobro má Boží oko vždy na zřeteli. Ostatně úryvek z Markétina katechismu je více než výmluvný, zvláště pokud jde o praktický život s Bohem. Prosté otázky, jednoduché, přitom jasné odpovědi – jaký kontrast se současným, mnohdy tak komplikovaným, nesrozumitelným slovníkem! A možná mnohem snadnější je podle takto předloženého „smyslu pro Boha“ žít, neboť úcta, důvěra a láska k Pánu je zde zřejmá v každém slovu. Mnohem hůře se nachází opora ve slovech filosofujících a psychologizujících, oslovujících hlavně rozum, která se těžko vstřebávají – snad bychom se měli aspoň čas od času každý z nás vrátit k základům víry vyjádřeným prostě: ať už přímo z úst Ježíšových, nebo z bohaté pokladnice církve snadno pochopitelných kate-

chezí. Naši duši pokora nepochybně prospěje více než mudrování o tom, zda to či ono slovo má takový či onaký význam – to není poslání pro každého a pro každou chvíli, a mnozí tak ztrácíme drahocenný čas, který můžeme věnovat důvěrnému rozhovoru s Pánem, při skutečích, v modlitbě či v rozjímání Božího slova.

„Pane, kdybys tu byl...“ – to zní od Marty poněkud jako výčitka. Ovšem Marta hned pokračuje, jak čteme v dnešním evangeliu: „Ale vím dobře i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti dá.“ Jaká to víra! Jak jsme na tom my? Nejsme často nejistí ve své víře, nepochybujeme hned, když Pán nepřichází, nedává o sobě vědět? Možná jsme spíše podobní těm, kdo říkali: „Copak nemohl...?“ Mohl, ale věděl, že pro duši onoho člověka a pro duše jiných bude lépe, když se jeho moc projeví později. Chceme-li vidět slávu Boží, musíme také věřit a tuto víru potvrzovat i svými skutky. Marta přijala do svého srdce Pánovo slovo, a i když si ne vždy vybrala lepší úděl (srov. Lk 10,38–42), svým způsobem zůstalo její srdce otevřené Pánu stále. Nepodlehla nezdravému sebevědomí a životu ve stylu „Pán Bůh daleko“, ale věřila, že Ježíš je ten, kdo může přijít kdykoliv, a Boží moc se projeví.

A v tom může spočívat i naše postní obrácení: Nedůvěřujme příliš sobě, neospravedlňujme se a věrme, že Pán zasáhne do našeho života ve správnou chvíli. Prosme Ducha Svatého a Pannu Marii o pomoc.

Daniel Dehner

Duch Svátý ti dnes nabízí výjimečnou příležitost. Chce ti přiblížit tvého Pána v nejdokladnějším příběhu jeho veřejného působení a ukázat ti zblízka jeho lidskou i jeho božskou tvář. Uvolni své srdce ode všeho, co tě rozptyluje, a následuj ho do Zajordánie, kam se Pán uchýlil se svými učedníky před těmi, kteří ho chtěli kamenovat.

Právě mu oznamují, že jeho přítel Lazar je těžce nemocen. Poslové však nepřicházejí k Ježíši s naléhavou žádostí, nýbrž jen se vzkazem: *Ten, kterého miluješ, je nemocen.* Osvoj si důvěru Lazarových sester. Ať na tebe Pán dopustí cokoliv, nesmiš ani na chvíli pochybovat o tom, že tě miluje. Ten, kdo si je jist Ježíšovou láskou, ví dobře, že se na ni může spolehnout.

Ale Pán, který se dříve chtěl vydat na cestu s cizím setníkem, aby uzdravil jeho služebníka, v případě milovaného přítele kupodivu nemá naspěch. Překvapuje tě to? Ani to, co se ti může jevit jako největší lidské neštěstí, se neděje bez vědomí toho, který tě miluje. U něho nikdy nehrozí nebezpečí z prodlení. Posilni své vědomí, že při všem, co Bůh dopouští, jde především o jeho oslavu. Všimni si, že Pán nemyslí přítom jen na ty, jejichž drahý se ocitl v nouzi. Svým otálením chce připravit zvláštní dar i pro tebe: *abyš uvěřil.* Na jeho čas a jeho způsob se můžeš vždy plně spolehnout. Vyčkej trpělivě, až přijde jeho hodina a až uslyšíš jeho pozvání: *Pojďme.*

Učedníci nejsou nadšeni Ježíšovým rozhodnutím vrátit se do Judska. Myslí více na vlastní bezpečí než na pomoc bližnímu. Jejich smýšlení je však smýšlení lidské. Nepřátelé se nemohou zmocnit Syna člověka dříve, než se sám z vůle Otce vydá do jejich rukou.

Jakmile se Marta dověděla, že Ježíš přichází, jde mu naproti. Tuto ženu bolestně zasáhla ztráta milovaného. Jistě ti však neujde, jak důstojně snáší svůj hluboký zármutek. Je to plod lásky a důvěry, kterou chová k božskému Příteli. Její srdce jí napovídá, že tam, kam Ježíš přichází, nikdy není nic ztraceno. V takových duších má Pán obzvláštní zalíbení a rád jim svěruje vznešená tajemství, která vedou k věčnému životu. Právě chvíle zkoušky jsou k tomu nejvhodnější. Duše, která je schopná i v takovém smutku složit Pánu bezvýhradně vyznání víry, dočká se

Božské slzy

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží.

sama účasti na radosti, jakou svou důvěrou a oddaností působí Bohu.

Zážitek Ježíšovy útěchy je pro Martu výzvou k apoštolátu. Spěchá za sestrou, aby se s ní podělila o plod důvěrného setkání s Ježíšem. I z Mariiných slov můžeš vyrozumět, že po celý čas zkoušky myslela na Pána. On zná důvěrně její slzy. Cítil je již nejen na svých nohou, ale i ve svém srdci. Nyní nastává příležitost, aby na ně odpověděl vlastními slzami. Poklekni zbožně spolu s Marií u nohou Boha, který pláče. *Hle, jak nás miluje!* Seber jeho slzy a ukaž je všem, kteří se nechápavě ptají, jak se Bůh může dívat na lidské utrpení. On sám je prožívá daleko hlouběji a bolestněji než ten, který trpí. *Věříš tomu?*

Aby mohl Ježíš povolání znovu k životu to, co zemřelo, je třeba odstranit kámen. Balvan, který nedostupně uzavírá srdce člověka, je tíže zatvrzelé pýchy, nedůvěry a bezcitnosti. Je nezbytné ho odvalit, protože za ním se skrývá rozklad a mrtvolný pach. Smyslem všeho, co se tu v posledních dnech stalo, i toho, co se děje nyní, je *zjevit Boží slávu.* Děkuji s Ježíšem Otci za všechny takové příležitosti, které ti pomáhají, *abyš uvěřil, že jej Otec poslal.* Ještě dříve, než oslaví Otce svým velkým zázrakem, oslavuje ho svým díkůvzdáním. **Prosit o zázrak znamená především děkovat.** Taková modlitba projevuje nezbytnou pokoru, úctu a důvěru a otevírá dokořán brány Boží všemohoucnosti: *Lazare, pojď ven!*

Blahopřej Lazarovi a jeho zbožným sestrám k jejich radostnému shledání. Tak Bůh odměňuje víru a lásku svých věrných. Blahopřej také všem, kteří pro toto velké svědectví Boží dobroty a moci uvěřili v Krista. Ale mezi přítomnými svědky zázraku jsou i takoví, kteří nevěří, protože nedovolili odvalit svůj kámen ani rozvázat šátky své zaslepenosti. *Kdo totiž nemá Kristova Ducha, není jeho.* Nemůže se ani radovat z tak velkých darů, protože je odmítá přijmout.

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 37,12-14

Toto praví Hospodin Bůh: „Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídím vás ve vaši zemi, a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal“ – praví Hospodin.

2. čtení – Řím 8,8-11

Bratři! Ti, kdo žijí svému tělu, nemohou se líbit Bohu. Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, tělo je podrobeno smrti kvůli hříchu, ale duch je (plný) života, protože je ospravedlněn. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který sídlí ve vás.

Evangelium – Jan 11,1-45

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Maria a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Páne, ten, kterého miluješ, je nemocný.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocný, zůstal ještě dva dni

Dokončení na str. 5

Již zakrátko budeš opět svědkem Ježíšova pláče, a to nad těmi, kteří *nepoznali čas navštívení*, kteří se zpěčují a nechtějí mu dovolit, aby *otevřel jejich hroby a vyvedl je ven, aby jim vdechl svého ducha a mohli tak oživnout.* Nediv se proto, pokud se stále setkáváš s těmi, kteří odmítají uznat Boží znamení. Pros za tyto zaslepené bratry plačícího Pána se stejnou důvěrou a láskou jako Lazarovy sestry a děkuji Otci, že tě vždycky slyší, aby byl ve všem *oslaven.*

Bratr Amadeus

Blahoslavený Amadeus Savojský

Vysloví-li se jméno Amadeus, kdekomu naskočí okamžitě přijmení Mozart. Žili však i jiní Amadeové a hned několik z nich bylo vyzdvíženo ke cti oltáře. Jedním z nich je bl. Amadeus Savojský, muž, o jehož beatifikaci se zasazovali takové velikáni církve, jako sv. František Saleský či sv. Robert Bellarmin.

Narodil se prvního únorového dne roku 1435 v Thonon-les-Bains v knížecí rodině. Titul kníže obdržel jeho děd Amadeus VIII.⁽¹⁾ od císaře Zikmunda, v našich zemích neprávem zavrhaného panovníka. Amadeus VIII. měl syna Ludvíka I. a ten zase syna Amadea, jenž po něm coby nejstarší (Ludvík přivedl se svou chotí Annou z Lusignanu na svět osmnáct dětí) převzal vládu v Savojském knížectví a Piemontu. To se stalo v roce 1465.

Poddaní tehdy zajásali, Amadea znali jako mírumilovného muže, majícího na srdci jejich osudy. Rádi byli i mocní tohoto světa, Amadeovo jméno mělo totiž zvuk daleko za hranicemi území, na němž jeho rod vládla.

Jak jinak by jej synoda v Mantově v roce 1459 pověřila vedením křížové výpravy proti Turkům, kteří šest let předtím dobyli Cařihrad a po neúspěchu u Bělehradu se chystali na další výpady směrem na západ? Získat zpět Cařihrad se však rytířům kříže nepodařilo.

Přirozeně zbožný Amadeus přitom v mládí zcela vážně uvažoval o duchovní dráze, leč podvolil se otcově vůli a pro dobro své země se oženil s dcerou francouzského krále Karla VII. Jolandou. Měli spolu deset dětí, několik z nich umřelo ještě v útlém věku. Manželství to bylo vzácně šťastné, zvážíme-li panovnické páry, kde více než láska rozhoduje sňatková politika. Oni oba byli naladěni na stejnou notu zbožnosti a lásky k bližním, oba vyznávali neokázalost a skromnost, oba osobně ošetřovali churavějící ubožáky, sytili žebráky, pro něž Amadeus otevřel jakousi stravovnu a také několik špitálů a útulků. V neposlední řadě financoval stavbu četných kostelů a klášterů.

Asi nejvýznamnějším objektem, který nechal během své vlády postavit, je kaple v Chambéry stojící v blízkosti knížecího paláce. Měla sloužit k uchování převzácené relikvie, kterou rodina vlastnila – Turínského plátna. Amadeova mat-

ka Anna z Lusignanu je obdržela od Markéty de Charny, poslední dědičky rodu de Charny. Markéta se tak rozhodla pravděpodobně proto, že zbožnost savojského rodu byla dobře známa, věděla tedy, že relikvie přijde do dobrých rukou. Aby se Ludvík Savojský vyhnul tahanicím a sporům s kanovníky z Lirey, kteří si na plátno rovněž činili nárok, začal jim platit roční kompenzaci ve výši 50 franků ve zlatě. Je nabíledni, že vlastnictví posmrtného Kristova rubáše a možnost pobývat v jeho nejtěsnější blízkosti znamenaly pro Amadea úžasné obdarování. Aby ho uložil na co nejdůstojnějším místě, vybudoval pro něj právě onu kapli v Chambéry.

Amadeus proslul také jako zprostředkovatel smíru mezi rozhádanými stranami. Kupříkladu sňatkem své sestry Bony Savojské s milánským vévodou Galeazzem Sforzou, jenž jednu dobu musel při projíždění Savojským knížectvím využít práva azylu v kostele a dát se tak do ochrany církve, aby unikl zajetí.

Žel, Amadeus byl nucen potýkat se s velkým zdravotním neduhem, konkrétně s těžkou epilepsií, která ho stále více vyřazovala z veřejného života. Mladší bratři chtěli jeho indispozice využít, resp. zneužít k převzetí moci, avšak Amadeovi se podařilo vládu si zachovat.

V roce 1471, v jeho 36 letech, nemoc postoupila natolik, že se musel vlády vzdát ve prospěch své manželky Jolandy. Nejstarší syn Karel totiž krátce předtím zemřel a Jolanda tedy měla vládnout jako regentka jménem maličkého syna Filiberta, než dospěje. Opětovnou vzpoutru mocichtivých bratří zažehnal silou svých zbraní Jolandin bratr Ludvík XI., král francouzský.

Amadeus se nechal převést na zámek Vercelli. Svůj kříž v podobě epilepsie snášel s obdivuhodnou trpělivostí. Byl za něj dokonce vděčný, vnímal ho jako milost od Boha a nucený odpočinek jako příležitost ke zmnožení modliteb, kajících skutků a skutků milosrdenství. Svou cha-

Blahoslavený Amadeus Savojský

ritativní činnost rozvinul v tak velkém měřítku, že se okolí Vercelli začalo přezdívat „ráj chudých“.

Chudé opravdu miloval a apelováním na lásku k nim se 30. března 1472 loučil se svými nejbližšími, které zde na zemi zanechával: „*Milujte chudé, buďte spravedliví, a Pán dá pokoj vaší zemi.*“ Bylo mu 37 let. Poddaní měli proč jeho odchodu želeť.

Místem posledního odpočinku se stala katedrála sv. Eusebia ve Vercelli. Těšil se výrazně posmrtné úctě, která neochabovala ani po letech. Ještě sto let poté podnikali sv. František Saleský či sv. Robert Bellarmin rozhodné kroky pro to, aby byl zesnulý savojský kníže prohlášen za blahoslaveného, neboť byl pro ně ideálním vzorem křesťanského života. Ani jeden se toho sice nedožil, neboť Amadea IX. Savojského beatifikoval až v roce 1677 Inocenc XI., nicméně mohou se aspoň společně radovat v Božím království. A s nimi také Ludvíka, Amadeova dcera, kterou do seznamu blahoslavených zapsal roku 1839 papež Řehoř XVI.

Blahoslavený Amadeus Savojský je patronem vládnoucích osob a rodin.

Poznámky:

⁽¹⁾ Amadeus VIII. se zapsal i do církevních dějin. Po svém ovdovění se stáhl do kláštera, načež byl v roce 1439 zvolen na basilejském koncilu skupinou volitelů vzdoropapežem – do historie vešel jako Felix V. Až po deseti letech uznal svůj omyl, kál se a dostalo se mu od právoplatného papeže odpuštění.

Pokání – spása • Nekajícnost – záhuba

Lidé v Ninive se po Jonášově kázání obrátili. *Bůh viděl, že se odvrátili od zlé cesty. Litoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil, a neučinil to.* (Jon 3,10)

Pán také začal své hlásání výzvu k pokání. *Obratíte se a věřte evangeliu.* (Mk 1,15) I Pán pohrozil, aby dosáhl změny mravů: *Jestliže se neobráteíte a nebudete činit pokání, všichni podobně zahynete.* (Lk 13,3) Tato slova opakuje v 5. verši ještě jednou. Ježíš trpí pro zatvrzelost srdce svého národa (srov. Mt 13,15). Ačkoliv je jeho velikost nesrovnatelně větší než Jonášova, jeho národ výzvu k pokání nevyslyší.

Pokání je první krok k novému životu. Bůh, který stvořil člověka bez jeho přičinění, nemůže jej bez něho spasit. (sv. Augustin) Nechce smrt hříšníka,

nýbrž aby se obrátil a žil. Jeho výzva ke změně života vychází z jeho dobrotivě a milující slitovnosti. Jonášův příběh končí dojemnou rozmluvou: *Tu řekl Hospodin Jonášovi: „Tobě je líto skočce, se kterým jsi neměl žádnou práci, jemuž jsi nedal vzrůst; přes noc vyrostl, přes noc zašel. A mně by nemělo být líto Ninive,*

*Pieter Lastman (1583–1633):
Jonáš a velryba*

toho velkého města, v němž je více než sto dvacet tisíc lidí, kteří nedovedou rozeznat pravici od levice, a v němž je i tolik dobytka?“ (Jon 4,10–11)

Jak dobrotivé porozumění pro zlepené lidi je obsaženo ve slovech „lidé, kteří nedovedou rozeznat pravici od levice“! Protože nerozeznávají dobro od zla, musí být upozorněni na špatnou cestu a navedeni na dobrou. Tak se výzva k pokání stává výzvou k životu.

Ale zde je více než Jonáš. Když církev v postní době skrze bohatství liturgie a slova hlásá pokání, pak se to děje ve jménu toho, který je větší než Jonáš. Nepovstanou ninivští mužové na soudu i proti přesycenému křesťanskému Západu? Nyní je čas milosti, nyní je den spásy! Cesta pokání je cesta Velikonoc.

Z-sks- 9/2001

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

v místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“ Učedníci mu odpověděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí ve světle tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí. Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu!“ Tomáš – řečený Bliženec – vyzval ostatní učedníky: „Pojďme i my, ať zemřeme s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili v žal nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátala mu naproti. Marie zůstala v domě. Marta řekla

Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel. Ale vím dobře i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít, a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“

Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu

byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhu plátna a s tváří omotanou sátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.

Milost lítosti

Jean Pliya byl kazatel, učitel, dramatik a spisovatel z Beninu. Byl obdařen darem vyučování. V manželství zplodil celkem sedm dětí. V následujícím textu hovoří o královském dítěti, které se vzdálilo od svého Otce... „Vraťte se ke mně, milé děti! Obráťte se ke mně celým svým srdcem!“

Utekli jsme z Otcova domu, my, královské děti. Ale on je marnotratným Otcem, marnotratným ve své lásce, a nepřestává volat: „*Moje děti, vraťte se ke mně!*“ Vraťte se k Bohu znamená otočit se zády ke stádu vepřů, které jsme pásli. Zvedám se a otočím o 180°, tedy jdu zcela opačným směrem. Opouštím kraje plné zla, kraje, kde jsem rozhazoval své bohatství. Pán je tak konkrétní, že ho řeči, které mu jenom něco slibují, vůbec nezajímají. Miluje lidi, kteří říkají: „*Vstávám,*“ a skutečně se zvedají!

Je třeba vyprošovat milost

Naše srdce je ztvrdlé. Musíme si vyprošovat milost obrácení.

Dám vám srdce, abyste poznali, že já jsem Pán. Budete mým lidem a já budu vaším Bohem. (Jer 24,7)

Dívejme se v modlitbě za tímto Bohem bez ustání, neboť je stále přítomen v našem životě. Jsme to my, kdo ho opustili. Vraťte se k Bohu znamená postavit jej do středu našeho života. To znamená, že musím změnit své chování, způsob myšlení a jednání, mluvení; to znamená z Ježíše učinit Pána svého života a dát se vést Duchem Svatým.

Pane, dosud jsem chtěl mít řízení ve svých rukou, nyní Tě prosím, převezmi je Ty. Důvěřuji Ti!

Náš pokoj, naše radost, naše vítězství je v našem obrácení k Pánu. Ale nejsme schopni udělat to sami od sebe, nejsme pro to dostatečně motivováni. Musíme si tuto milost vyprosit. Být si vědom toho, že jsem hříšný, přijmout to – to je obtížné. K tomu je potřebná pomoc od Pána, světlo Ducha Svatého. Musíme si vyprosit milost, abychom poznali, že příčinu svých těžkostí nemáme svádět na sousedy, děti či manžela... Právě to se totiž stává velmi často! Bijeme se v prsa druhých: „To je moje chyba, ale kdyby on...!“

David říká: *Neboť já poznávám svou nešlechtnost, můj hřích je stále přede mnou...* (Ž 51,5)

Kéž bychom to mohli upřímně říct dříve, než přistoupíme ke svaté zpovědi! Utíkej, je šťastný, že ti může odpustit! Běžte, utíkejte ke zpovědnici, protože tak se to líbí Bohu, vašemu Otcí! Čeká vás s otevřenou náručí! Přidejte do kroku, aby se v Otcově domě mohla konat slavnost pro děti, které tiskne na svou hrud'. Pán touží po tom, aby na tento svátek přišel celý svět. Běžte ke zpovědi, protože tím uděláte radost Ježíši, jinak byste zvětšovali jeho utrpení.

On je šťastný, že vám může odpustit

Člověk, který si je vědom svého stavu jakožto hříšník, může se s důvěrou obrá-

tit na Ježíše, protože Syn člověka má moc odpouštět hříchy. On přišel volat hříšníky, nikoliv spravedlivé. On chce, abychom byli jako děti a hledali cestu do nebeského království, kterého jsme jako královské děti hodni. Žalm 51 ukazuje všechny kroky obrácení k Pánu: Vyznání viny, prosbu o vnitřní očištění, prosbu o milost, která jediná je schopna změnit srdce, prosbu o novou orientaci, obětování zlomeného srdce, srdce, které pláče nad svými hříchy... a nikoliv srdce, se kterým soused špatně nakládá! Vyprosit si milost, abychom mohli plakat nad svými hříchy. To vůbec není samozřejmé.

Rozjíměj o Kristově utrpení

Zpověď proběhne rychle. Pět minut před tím nemyslíme na nic, pět minut po ní už také ne. Zvykněte si na to, rozjímat o Kristově utrpení. Pak uvidíte, co udělal hřích s Ježíšem, a řeknete: „*Můj Bože, co jsem to udělal s tím, který dal pro mne všechno!*“ Duch Svatý vám daruje v tom okamžiku zkroušené srdce.

Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš. (Ž 51,19)

Hřích je hřích, nedej se mýlit.

Žádné výmluvy

Žádné zraněné city, žádná nepříjemnost nemůže být překážkou našeho vztahu k Bohu. To jsou jen slabosti, je zbytečné se tím zabývat. Pán nám dává všechno, co potřebujeme, abychom šli po jeho cestách.

Postačí ti moje milost, protože síla se osvědčuje v slabosti... Jsou to vaše nepravosti, co vás odděluje od Boha. (2 Kor 12,9; Iz 59,2)

Žádné chlácholení

Největší a nejtvrdošijnější překážkou je odmítání lítosti, zvláště v souvislosti s hříchem, na kterém jsme nejvíce závislí. Proč se necháváme oklamat satanem? „*To je maličkost, to není tak zlé.*“ V lásce není žádných malých hříchů.

Nenechme se vodit za nos: hřích je hřích. Když říkáte: „*To ještě není těžký hřích,*“ pouštíte se na nebezpečnou dráhu. Satan se svými démony je u toho, aby vás sváděl. Říká: „*Přece se nepůjdeš kvůli malému zanedbání zpovídat! Čas to smaže. Vždyť je to jen tu a tam!*“ Čím více času uplyne, tím méně nacházíš to, z čeho by ses měl zpovídat. Člověk žije v iluzi. Dejte si po-

SLoup V MORAVSKÉM KRASU – KVĚTNÝ PÁTEK 31. BŘEZNA 2023

Hlavní sloupská pouť o Květném pátku proběhne 31. března 2023. Program začne v předvečer, tedy 30. března. Od 17.15 hodin bude v kostele probíhat modlitba sedmibolestného růžence. Po skončení modlitby začne mše svatá sloužená P. Václavem Hejčem z Pozořic.

Program o samotném Květném pátku bude naplněn **slavením sedmi mší svatých**. Celebrazují: v 5.00 – P. Karel Chylík ze Sloupu; v 6.00 – P. Tomáš Žižkovský z Bořitova; v 7.00 – P. Jaroslav Čupr z Blanska; v 8.00 – P. Pavel Kafka, generální vikář; v 9.00 – R. D. Marian Rudolf Kosík O.Praem., opat kláštera premonstrátů v Nové Říši; v 10.30 – Mons. Pavel Konzbul, sídelní biskup brněnský; v 18.00 – P. Josef Hudec O.Cr., probošt z Hradiště u Znojma. Ve 13.00 hodin začne odpolední program sestávající z pobožnosti křížové cesty a svátostného požehnání. Během celého dopoledne bude na kaplance příležitost ke slavení svátosti smíření. Před večerní mší svatou a během ní se bude zpovídat v kostele.

zor! Před Pánem nejde o to, říkat prázd-
né fráze, které ze zvyku opakujeme. Pro-
to je důležité prosit každý den, aby nám
Pán daroval lítost. Učme se poznávat své
hříchy. Odhalujme se! Abychom viděli
hnilobu pod krásným šatem. Když uznáš,
jak velká je tvoje vina, Bůh nemůže jinak,
než být k tobě ohleduplný. Nemůže udě-
lat nic jiného, než ti odpustit.

Pravda vás osvobodí

Nazývejme hřích podle jména: nečis-
tota, zbabělost, neochota odpouštět, zvyk
lítovat sám sebe, reptat, všechno vidět ze
špatné stránky... Nazvěte svůj hřích po-
pravdě pýchou, když jde o pýchu. Nazvě-
te ho vzdorem, hněvem, nevěrou! Vyslov
to, co v tobě vězí: „Nedokážu milovat!“ –
nebo „Nechci odpustit!“

Nedobré styky

Vyznat se ze svých vin nestačí. Je třeba
opustit všechno, co není Pán, zpřetrhat
všechny své nedobré vazby na idoly všeho
druhu, které ukazují sametové tlapy,
ale skrývají otrávené drápy. Mnoho úni-
kových mechanismů nám brání podívat
se hříchům do tváře: vandrujeme od psy-
chologa k psychologovi, všechno chceme
vysvětlit sociologicky nebo psychopatolo-
gicky, vyhledáváme léčitele... „Musí pře-
čít, jinak by neměli tolik zákazníků!“ Ale
oni léčí mocí magie, tedy iluzemi. Odchá-
zíme od nich s jinými negativními důsled-
ky: poruchami chování, poruchami osob-
nosti, bezdůvodnými úzkostnými stavy,
iracionálními strachy, zvláště v noci (sa-
tan nemiluje světlo). Ježíš naopak léčí
tak, že přináší radost, pokoj, osvoboze-
ní a vítězství.

Teď nastal okamžik, kdy pocítíte po-
třebu jít za knězem. Před ním nemusíte
nic omývat, nic ospravedlňovat. Nazvěte
dítě jménem. Čím jasnější pravdu říkáte,
tím více budete osvobozeni:

Pravda vás osvobodí. (Jan 8,32)

I kdyby se vám kolena třásla, vyznejte
své viny! Ujišťuji vás, že kněz, který vás
poslouchá, bude mít velkou radost!

Pros Ducha Svatého

Některé hříchy je obtížné rozpoznat.
Například neschopnost modlit se, zádum-
čivost, poraženectví, určitou zálibu v ab-
surditě, ve smrti. Musíme se zamyslet nad
sebou a prosit Ducha Svatého o odpověď,

zda se nenacházíme na falešné cestě. On
nám pak dá světlo. Přímluva druhů v mod-
litební skupině je také velkou pomocí.

I když jste ve stavu, že nemůžete při-
stupovat ke svátostem, zajděte za knězem
a svěřte mu své problémy. A pak jděte k Je-
žíši v Nejsvětější svátosti. On je zde a sly-
ší tě. Otevři mu své srdce:

*Můj Bože, Ty znáš moje viny. I já je znám
a prosím Tě o odpuštění. Vzdálily mě od Te-
be, ale Ty přebýváš v mém srdci. Chci, Pane,
aby ses stal znovu důležitým v mém životě.*

Přestaňme obviňovat Boha

Samoospravedlňování – Adam a Eva...
Ježíš přišel, aby rozbil náš vlastní výkon
spravedlnosti. On je jediným Soudcem
a zakázal nám soudit samy sebe: *Nesudte!*
(Mt 7,1) Po Adamovi a Evě jsme přejali
dědictví hledat pro všechno omluvu. Naše
sebeospravedlňování je hlavní překážkou
lítosti: musí být sesazeno z trůnu. Proto-
že ospravedlňovat sám sebe znamená ob-
viňovat Boha a neváhat přičíst mu vinu.

Mám sklon k agresivním reakcím? Ně-
kdo mě urazil? „*To si nenechám líbit!*“ Ne-
bo: „*On si dovolil mě napadnout!*“ Dopus-
tím se manželské nevěry a řeknu Ježíši:
*„Podívej se, Pane, druzí to dělají také, mně
se to stane jen sem tam. To se stává. Jsem
horkokrevný, takového jsi mě stvořil. Ostat-
ně, byla to jen nevýznamná hodinka ne-
dobrovolného poblouznění...“* Anebo ještě
sympatičtější argumentace: „*Ve svém man-
želství nenacházím pochopení, a Bůh mi po-
slal bytost, se kterou jsem zcela zajedno, kte-
rá mě těší v nouzi, jakou mi způsobuje můj
partner. Je to hřích, když moje srdce hledá
kousek radosti?“*

Můžete si vymýšlet, co vás napadne,
a ve skutečnosti říkáte Ježíši: „*Já tvou
spásu ani nepotřebuji, mně stačí moje ar-
gumenty.*“ Přestaňme takto obviňovat Je-
žíše! Dvě nebo tři zdařilé omluvy nemo-
hou nic změnit na skutečnosti, že skutek,
který si přikrášlujete, je hřích. Hřích a nic
jiného než hřích.

Panna Maria opakuje při svých zje-
veních: Čiňte pokání! Ale když nás vina
drtí, co máme dělat? Litujme! Udělejme
mu radost!

Rozjímáme o kříži

Druhou překážkou lítosti je pýcha. Bou-
říme se, když slyšíme, co si o nás myslí
druzí. Přesto, chcete-li vědět pravdu o so-

bě, poslouchejte, co říkají druzí. Nebud-
te překvapení a příliš nad tím nepřemýš-
lejte: Řekněte prostě: „*Ano.*“

Rozjímaj o Ježíši na kříži a uvidíš, jaký
podíl máš na jeho utrpení. Pokorný
přijímá kritiku a má odvahu slyšet prav-
du sám o sobě.

Konkrétní kroky

Ale jen vyzpovídat se nestačí. Musíme
znovu uvést do pořádku to zlo, které jsme
způsobili druhým, odpustit sobě i druhým.

Správná lítost spočívá v tom, že řekne-
me: „*Musím udělat něco pro to, aby všech-
no bylo opět v pořádku.*“

Rozhodujícím krokem je odpuštění. Li-
dé vám udělali něco zlého. Poznáte, že má-
te v sobě skrytou zášť. Velmi dobře. Ale
toto konstatování nestačí, lítost nesmí zů-
stat stát na půli cesty. Dokud jsem neod-
pustil, nemám právo říct: „*Odpust' nám,
jako i my odpouštíme...*“ Ano, odpustit je
někdy těžké. I k tomu si musíme vyprosit
od Pána milost.

Udělejme konkrétní kroky. Prosme na-
příklad Ducha Svatého, aby nám ukázal
osoby, kterým musíme odpustit. Udělejme
si seznam, napíšme dopis, ve kterém Je-
žíš říká, že musíte odpouštět. Pak mu jej
darujte při jedné mši svaté. To je cenněj-
ší než kus zlata. Vyjmenujte Pánu ty oso-
by jménem a řekněte: „*Odpouštím jim.*“
Žehnejte jim a prostě Pána, aby jim po-
žehnal. Tak zavřete falešnou bránu. A ta
správná se otevře.

Milost lítosti

Jakmile staneme před Duchem Sva-
tým, je nám jasné, že jsme špinaví. Přesto,
když ze všech svých životních událostí vy-
těžíme užitek, zvláště ze svých bolestných
zážitků, abychom dali Bohu odpověď lí-
tosti, kterou tak horoucně vyhlíží, bude to
pro nás velmi cenné a slavné: *Boží andě-
lé mají radost nad jedním hříšником, který
se kaje.* (Lk 15,10)

Ano, máme před sebou program ra-
dostného návratu domů, kde nás čeká
slavnostní hostina. Světlo Ducha Svatého
nás může osvitit. V našem srdci nás hlas
Ducha Svatého může vyvést z našich vin.
Buďme velmi pozorní k poselství, které
Pán pro nás má.

*Z Feuer und Licht 8/94 přeložil -Iš-
(Redakčně upraveno)*

Mikulov – dvě slavná poutní místa

Křížová cesta je motivem, který dokáže vystihnout podstatu Kristovy lásky. Znamená podstoupit pro někoho těžkou pouť a na ní se za druhého obětovat. Kalvárie tak poutní místa neobohacují jen architektonicky, ale především duchovním rozměrem. Jedna z nejdůležitějších u nás vede na Svatý kopeček, ze kterého kaple sv. Šebestiána shlíží na město Mikulov.

Kraj slunce a vína

Mikulov má spousta z nás spojený s letní dovolenou. Je součástí kraje zalitého sluncem a porostlého bohatými vinicemi, ze kterých pochází ta nejvyhlášenější vína. A vzpomene-li se nedaleká Pálava, tento pocit se ještě znásobí.

Historie samotného města sahá do 12. století. Dnes zde domov nachází bezmála 7 500 obyvatel. Z toho nejslavnějšího, co zde nalezneme, musíme zmínit mikulovský zámek nebo historické jádro chráněné jako městská památková rezervace.

Pro nás jsou ale nejdůležitější dvě místa, kam můžeme přicházet při našich poutích: již zmiňovaný Svatý kopeček a také Ditrichštejnská hrobka, na jejímž místě kdysi stály loretánská kaple a kostel sv. Anny.

Vznik jak Svatého kopečku, tak loretánské kaple se datuje do 20. let 17. století a pod oběma je podepsán František kardinál Ditrichštejn, významná osobnost křesťanství, a to nejen kvůli vybudování mikulovských poutních míst.

Narodil se 22. srpna 1570 v Madridu jako syn Adama Ditrichštejna, tehdejšího vyslance císaře Maxmiliána II. ve Španělsku, a Margarity de Cardony, dvorní dámy císařovny Marie Španělské. V roce

1575 jeho otec získal panství v Mikulově, čímž byl zároveň položen základ mikulovské větve rodu.

František byl třetím synem a do vinku měl dánu službu církvi. Studoval v Římě, kde mu vědomosti předával kardinál Aldobrandini, pozdější papež Klement VIII. Od svého velkého učitele si do srdce uložil především procitěnou víru, kterou posléze předával svěřeným duším i na Moravě, zvláště během slavností a poutí. Přičemž z pozice kardinála a poté olomouckého biskupa plnil roli duchovního správce celé oblasti.

Od roku 1611, kdy po zemřelých bratřech převzal mikulovské panství, působil i jako pán světský. Tím se mu naskytla další možnost realizovat svůj záměr: vybudovat v Mikulově duchovní centrum země. A to několika významnými stavbami oslavujícími Boha.

Kláster a Santa Casa

Jako první z nich nechal vystavět klášter. S jeho plánováním František kardinál Ditrichštejn začal ve stejném roce, kdy se stal pánem na Mikulově. Měl také jasnou představu o řádu, který zde bude působit, a sice kapucíni.

Jedna ze tří větví františkánů, známá především misijní prací pro chudé, vztyčila svůj kříž na předměstí Mikulova 30. lis-

Svatý kopeček u Mikulova, Wikipedia

topadu 1611. Klášter se nicméně na přání měšťanů nakonec začal stavět na jiném místě – uvnitř městských hradeb.

Tam kříž kapucíni postavili 3. května 1612, tedy v den, kdy byl také položen základní kámen. Konventní kostel byl hotový v roce následujícím a kardinálem Ditrichštejnem vysvěcen 12. srpna 1613. Svoji předlohu našel ve skromné, ovšem slavné kapli sv. Františka z Assisi.

Pro poutní tradici v Mikulově ale spatřujeme ještě významnější stavbu, jež blíž-

Svatý kopeček u Mikulova, Wikipedia

Panoramatický pohled na Mikulov a jeho okolní krajinu ze Svatého kopečka, Wikipedia

ko kapucinského kláštera vznikla téměř o dalších deset let později: Loretánskou kapli, kopii slavné Santa Casy, příbytku Panny Marie v italském Loretu. Do ní František Ditrichštejn zavítal roku 1598. A nezůstal jen u návštěvy, nechal tam opravit zeď a mariánskému oltáři pořídil stříbrnou část. Za jeho mecenášství, kterým prezentoval úctu k Panně Marii, mu tehdy předpověděli, že se stane kardinálem, což se také naplnilo.

Ditrichštejnův plán na loretu v Mikulově začal dostávat jasné obrysy 5. ledna 1622. V tento den papež Řehoř XV. vydal bulu, která výstavbu kaple povolovala. Ještě předtím, než práce započaly, navštívil kardinál Ditrichštejn Itálii a odtud přivezl sochu Černé Madony. Měla být umístěna právě v loretánské kapli, kam za ni budou přicházet poutníci.

S budováním se začalo roku 1624, kdy se přistoupilo k několika podstatným krokům. Především se vykoupil pozemek vedle kláštera, tam byl zbořen dům a na jeho místě položen základní kámen kaple. V tehdejší době stavby tohoto typu vznikaly po celé Evropě – jen v naší zemi v 17. a 18. století jich bylo na pětáctičet.

Její zakladatel se však úplného dokončení nedožil. Zemřel roku 1636, ale jeho smrtí práce rozhodně neskončily. Pokračoval v nich jeho nástupce, synovec Maximilián Ditrichštejn, který v návaznosti na kardinálův odkaz a plány nechal nad loretánskou kapli postavit kostel sv. Anny. Ten vznikl především proto, aby chránil kapli i poutníky a aby v neposlední řadě podtrhl velkolepost místa. Stavět se začalo v roce 1637. Vysvěcení ke cti matky Panny Marie nese letopočet 1656.

Loretánský poklad

Poutníci do loretánské kaple přicházeli především proto, aby uctili Pannu Marii, a to skrze sochu Černé Madony, která v ní byla umístěna. Zvláště k ní chodili poté, co se začaly šířit zprávy o její neobyčejné moci, kdy se po prosbách u ní měl uzdravit nespočet věřících. Zázraky byly zachyceny v knížce od Ignáce Wohlhaubtera, tehdejšího kanovníka a poté probošta v mikulovském kostele sv. Václava.

První z těchto událostí jsou datovány do roku 1625 a k okamžiku, kdy se z horeček uzdravil syn Christopha Simona Heringera. Vyléčení přibývala a poutníci sem puto-

Ditrichštejnská hrobka v Mikulově, foto Tomáš Merta, Wikipedia

vali ve velkých počtech. Procesí každý den nebyla ničím výjimečným, během jednoho z nich se také uvádí na 18 000 příchozích.

Pro pout' se nabízelo několik příležitostí. Už v zakládací listině mikulovské kapituly bylo kardinálem Ditrichštejnem pamatováno na řadu slavností a na povinnost sloužit mše svaté s procesími o všech svátcích uctívajících Pannu Marii.

Jako o jedné z nejvýznamnějších poutí – co do návštěvnosti – se uchovaly údaje o velké pouti v roce 1673. V měsíci od 15. srpna do 15. září byly – pravděpodobně s ohledem na 50. výročí založení kaple – spojeny slavností Nanebevzetí Panny Marie s Narozením Panny Marie s následujícím oktávem. Během tohoto období sem putovalo 113 procesí a v nich přes 32 000 poutníků.

Cestu do loretánské kaple si nacházeli lidé prostí i vladaři a jako důkaz vděku za

Průčelí ditrichštejnské hrobky v Mikulově, Wikipedia

uzdravení nosili zázračné soše různé dary. Od vosku na svíčky po stříbrné šperky či dary z jiných drahých kovů. Výjimkou nebyla ani vyšívání roucha a pláštiky s perlami a vzácnými kameny. Počet předmětů se rozrůstal a pro jejich uložení byly vyrobeny skříně a také jednopatrová klenotnice, později přestavěná do důstojnější podoby. Tyto dary vešly ve známost jako loretánský poklad.

Jak tomu ale bývá téměř na každém poutním místě, ani svatoanenskému kostelu a loretánské kapli se nevyhnuly těžké časy. Den 14. září 1784 zdejší historie navždy ponese jako datum, kdy tyto stavby zanikly. V Mikulově vypukl velký požár, který po stovkách ničil domy a také zabíjel lidi.

Zasáhl i kostel sv. Anny, jemuž se zřítla klenba a sutiny zavalily loretánskou kapli. Ušetřeny nebyly ani klášterní stavby, načež kapucíni, kteří se o loretu a přicházející poutníky starali, požádali o zrušení zdejšího konventu. To se naplnilo 30. listopadu 1784.

Život nám nicméně často i při velkém a bezútěšném neštěstí nabízí malé nitky, kterých se můžeme chytit a díky kterým je nám ukázána trvající pravda: žádná bolest není nepřekonatelná, když v ní vidíme alespoň malou naději.

V případě mikulovské loretánské kaple byly hned tři. První v tom, že se podařilo zachránit milostnou sošku Černé

Madony. Umístěna byla do kostela sv. Václava, kde je uložena dodnes. Druhá, že na místě zničených a zaniklých staveb v letech 1845–1852 vznikla honosná Ditrichštejnská hrobka, v dnešní podobě sestávající z pohřební a dvou bočních kaplí a dvojvěžového průčelí.

A nakonec třetí v tom, že František kardinál Ditrichštejn to s Mikulovem jako duchovním centrem myslel opravdu velkolepě a ve své době zde nechal postavit ještě jeden soubor staveb, kam i v těchto dnech přicházejí poutníci. Putují křížovou cestou tvořenou zděnými kapličkami ke kapli sv. Šebestiána na Svatý kopeček.

Svatý kopeček

Vraťme se nyní v historii zpátky, opět do 20. let 17. století. V roce 1622 postihla Mikulov morová epidemie. Jako výraz vděku za její překonání byla na vrchu Tanzberg (později Svatý kopeček), patřícího do Pavlovských vrchů a majícího vrchol ve výšce 363 metrů nad mořem, postavena kaple. Alespoň se předpokládá, že první ze současných 17 staveb Svatého kopečku byla právě ona.

Zasvěcením vyjadřovala úctu ochráncům proti moru – svatým Šebestiánovi, Karlu Boromejskému a Rochovi. Její základní kámen byl posvěcen 2. července 1623 a práce na ní s největší pravděpodobností skončily roku 1630. Vznikla zde také zvonice či kaplička Božího hrobu, napodobenina slavné jeruzalémské předlohy.

A také několik kapliček lemujících cestu ke sv. Šebestiánovi a připomínajících Ježíšovo putování na Golgotu. Původně jich bylo sedm. Až dědicové Františka kardinála Ditrichštejna nechali postavit ostatní, aby poutníci mohli procházet čtrnáct zastavení.

Tento počet zde stojí od roku 1776, kdy – konkrétně 1. září – byla křížová cesta také vysvěcena. Paradoxně se tak stalo nedlouho předtím, než patenty Josefa II. zapříčinily odsvěcení místa. Teprve po dalších necelých stech letech byl nejen celý komplex obnoven, ale při svátku Narození Panny Marie 8. září 1865 mikulovský probošt Augustin Bartenstein znovu vysvětil kapli sv. Šebestiána.

V roce 1865 došlo k dalšímu významnému počínání. Tradice poutí na Svatý kopeček, který měl už od svého založení sloužit zejména pro velikonoční pobož-

Křížová cesta na Svatý kopeček u Mikulova, foto Eva Kašlíková, Wikipedia

nosti (kdy na Velký pátek od lorety vycházel zástup poutníků nesoucích kříže, cechovní praporce a sochu Krista), byly spojeny s poutěmi k Černé Madoně. Její socha je při těchto slavnostech vynášena na Svatý kopeček.

Poutě narušilo pouze jediné období, a sice léta 1938–1945. Ve válečných časech byly kapličky také poškozeny, ale hned po odeznění této těžké doby se přistoupilo k jejich opravám.

Putujeme-li na Svatý kopeček po křížové, respektive pašijové cestě podél kapliček, je nutné vnímat i příběh, který vyprávějí. Stavba, která nás do něj uvádí, sochařskou výzdobou představuje Ježíšovo loučení s Pannou Marií. Druhá (jedna ze šesti, které jsou zahlobuneny do skály) pak podává svědectví o jeho modlitbách v Getsemanské zahradě a motiv té třetí zase prezentují tři sochy spících apoštolů.

Sochařské výzdoby dalších tří kapliček ukazují výjevy z Ježíšova mučení: tedy z momentů bičování, korunování trny a také toho, jak byl ponižován. To konkrétně představuje socha zmučeného Krista a potom další klečící postava, která se mu vysmívá.

Naše kroky jsou vedeny pomyslně s těmi Ježíšovými, kdy putoval vstříc smrti.

Kaple Božího hrobu, Svatý kopeček u Mikulova, Wikipedia

V sedmé kapliče je náš Spasitel obtěžkán křížem. V následující zase vidíme freskový motiv jeho setkání s Veronikou, abychom ho v deváté stavbě zastihli na Golgotě, kde je mu svlékáno roucho. Zde (a bohužel není jediná) se socha nedochovala, výjev je znázorněn nástěnnou malbou.

Přicházíme těsně pod vrchol Svatého kopečku, jsme před cílem cesty. A sledujeme Krista, jak je pár kroků od završení spásy lidí. V kapliče jedenácté je přibíjen na kříž. Následuje zastavení s motivem Panny Marie Bolestné a poté snímání z kříže. A konečně v kapli poslední, umístěné za Božím hrobem, jsme svědky Ježíšova vzkříšení.

Kristovo utrpení

Naši pouť zakončujeme v kapli sv. Šebestiána. A když zde vykonáme pobožnosti a dostatečně si prostudujeme její interiér i zevnějšek korunovaný kupolí, která je možná nejstarší na celé Moravě, můžeme se ohlédnout směrem k městu.

Mikulov máme jako na dlani a s ním i jeho bohatou historií, kam významné kapitoly připsal František kardinál Ditrichštejn. Z tohoto dědictví pak čtíme především svědectví o srdci naplněném hlubokou vírou, o srdci, které své bohatství a duchovní i politický vliv nevěnovalo majetku ani osobnímu prospěchu, ale k naplnění úctyhodného počínu, kdy obdařilo budoucí generace duchovním centrem nesmírné hodnoty.

Jeden významný muž se před 400 lety rozhodl, že značnou část jmění daruje na vyjádření úcty Panně Marii a vybuduje duchovní centrum. Až sem tedy budeme putovat, myslíme na tyto skutky. A při cestě na samotný Svatý kopeček nebo k hrobce Ditrichštejnů, kde dříve stál kostel se Santa Casou, pamatujme i na důvody, proč tyto stavby nechal postavit.

Aby vyjádřil úctu či hlubokou víru? Samozřejmě. Ale také, aby křížovou cestou na vrch poutníkům zpřítomnil pašijové utrpení Ježíše Krista. Z něho pak především neochvějnou pravdu, že náš Vykupitel těžkou pouť podstupoval pro nás. Pro každého, kdo tu jsme, kteří jsme tu byli a kteří tu budeme. Ať jsou naše bolavé nohy u kaple sv. Šebestiána připomínkou nesrovnatelně větší bolesti Kristovy a také upomínkou jeho nehynoucí lásky k nám!

Bdělost

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

že se dostaví pustošitel, tedy Zlý, všechno zkazí a vrátí nás do výchozího bodu, či ještě do horšího stavu. To se stává, a proto je třeba dávat pozor a bdít. Z toho důvodu jsem dnes považoval za vhodné položit důraz na tento postoj, který všichni potřebujeme, aby proces duchovního rozlišování dospěl k dobrému konci a také tam setrval.

Ježíš ve svém kázání vskutku silně naléhá na skutečnost, že dobrý učedník je bdělý, neusíná, nedává se ukonejšit přílišnou jistotou, když se vše daří, nýbrž zůstává pozorný a připravený k výkonu vlastní povinnosti.

Například v Lukášově evangeliu Ježíš říká: „Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je.“ (Lk 12,35-37) Jde o bdělost, která opatruje naše srdce a dává poznat, co se v něm děje.

Jedná se o duševní rozpoložení křesťanů, kteří očekávají konečný příchod Pána, ale také je lze chápat jako běžný životní postoj, aby naše dobré volby, někdy dovršené po náročném rozlišování, vytrvale a důsledně pokračovaly a přinášely ovoce.

Jak jsme se již zmínili, pokud chybí bdělost, existuje zde velice silné riziko, že vše přijde vniveč. Nejedná se o nebezpečí psychologického rázu, nýbrž o duchovní nástrahu, skutečnou léčku zlého ducha. Ten totiž čeká právě na chvíli naší přílišné sebejistoty a v tom spočívá nebezpečí: „Jsem si ale jistý sám sebou, zvítězil jsem, je mi teď dobře...“ – právě tuto chvíli (nečistý duch) očekává: když se vše daří, plachty se nadouvají a máme takřkajíc vítr na přídi. V drobném evangelním podoběnství, které jsme vyslechli, se praví, že když se nečistý duch vrátí do domu, z něhož předtím vyšel, „nalezne ho prázdný, vyčištěný a vyzdobený“ (Mt 12,44). Vše je na svém místě a v pořádku, ale kde je pán domu? Není tu, není tu nikdo, kdo

by bděl a dohlížel – a to je problém. Pán domu zde není, vyšel ven, možná aby se rozptýlil, anebo je doma, ale spí, takže jako by tu nebyl. Nebdít, nedává pozor, ponechává si je příliš jistý sám sebou a pozbyl pokory, která uchovává srdce. Máme vždy opatrovat svůj dům, své srdce, nerozptylovat se..., neboť zde může nastat problém, jak o tom hovoří ono podobenství.

Nečistý duch toho tudíž může využít a vrátit se do onoho domu. Evangelium prohlašuje, že se tam nevrací sám, nýbrž spolu se „sedmi jinými duchy, horšími, než je sám“ (Mt 12,45). Tedy s podlými druhy, zločineckou sebrankou. Ptejme se, jak je však možné, že mohou nerušeně vejít? Proč si jich pán domu nevšimne? Nebyl tak zdatný v rozlišování, nevyhnal je pryč? Negratulovali mu jeho přátelé a blízcí k jeho natolik krásnému a elegantnímu, čistému a uspořádanému domu? Domu jeho srdce? Jistě, ovšem snad právě proto se do tohoto domu – tedy sám do sebe – příliš zamiloval a už neočekával Pána, nevyhlížel příchod Ženicha. Již nikoho nezval, nepřijímal chudé a lidi bez přístřeší, kteří příliš ruší, možná ze strachu, že pokazí jeho pořádek... Jisté je, že se zde projevuje pýcha a domýšlivost plynoucí z domnělé spravedlnosti, úspěšnosti a zdatnosti. Mnohdy slyšíme, že někdo říká: „Ano, dříve jsem byl špatný, ale obrátil jsem se a nyní mám, díky Bohu, dům v pořádku a jsem klidný...“ Když příliš důvěřujeme sami sobě, a nikoli Boží milosti, nachází ďábel otevřené dveře, a tehdy zorganizuje výpravu a obsadí celý dům. Ježíš uzavírá: „Konce toho člověka jsou horší než začátky.“ (Mt 12,45)

Pán domu si toho ale nevšimne? Nikoli, protože tito démoni jsou vychovaní: vcházejí bez povšimnutí, zaklepují na dveře, jsou zdvořilí. „Ale ano, to je v pořádku, jen vstup...“, a nakonec převzou vládu nad tvou duší. Dávejte si pozor na tyto ďáblíky, na tyto demony... ďábel zná vychování, když se přetvařuje za velkého

pána, protože vchází podle naší vůle, aby vyšel podle své. Chraňte svůj dům před tímto klamem, před vychovanými demony. Duchovní zesvětštění vždy vede tímto směrem.

Draží bratři a sestry, zdá se to nemožné, avšak je to tak. Mnohokrát prohráváme a jsme přemoženi ve svých bitvách vinou nedostatečné bdělosti. Častokrát – možná právě tehdy, když nás Pán obdařil mnohými milostmi – nejsme schopni v těchto milostech vytrvat a o vše přicházíme, neboť nám chybí bdělost: nestřežili jsme vstupní brány. A poté jsme byli oklamáni někým, kdo zdvořile přichází, usídlil se uvnitř a... nazdar. Toto činí ďábel. Každý si to může ověřit ve svém vlastním životě. Nestací vykonat kvalitní rozlišování a dospět k dobrému rozhodnutí. Nikoli, to nestačí, je třeba zachovat bdělost, opatrovat onu milost, kterou nám Bůh udělil, a bdít. Můžete totiž namítnout: „Když vidím nějaký nepořádek, hned si všimnu, že je to ďábel, že je to pokušení...“ Ano, ale tentokrát ďábel přichází v andělském hávu, umí se převléct za anděla, užívá zdvořilých slov, přesvědčí tě, a konce pak jsou horší než začátky... Je nutné zachovat ostražitost, bdít srdcem. Kdybych se dnes zeptal každého z vás a také sám sebe: „Co se děje v mém srdci?“, možná bychom dokázali vyjmenovat jednu nebo dvě pohnutky, avšak nikoli všechny. Bděme srdcem, neboť bdělost je znamením moudrosti a především svědčí o pokoře, která nás vede k opatrnosti před pádem a je nejjistější cestou křesťanského života.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Zveme vás na **POUŤ K PANNĚ MARIÍ DO MEDJUGORJE**, kde budete moci slavit Neděli Božího milosrdenství.

Zastávky autobusu: Svitavy, Olomouc, Kroměříž, Vyškov, Brno, Břeclav.

Odjezd v pátek 14. dubna 2023, **návrat** ve čtvrtek 20. dubna 2023.

Cena dopravy: 3 200 Kč, ubytování a strava 123 eur.

Více informací na tel. 723 230 310, přihlašování na www.centrum-medjugorje.cz.

Maminka Markéta (8)

Život matky Dona Boska

Kapitola 9

BŮH JEHO MATKY

„Je to Bůh, který tam nahoře rozesel tolik hvězd“

Třetím prvkem, který Jan Bosco převzal od své matky, je „mysl pro Boha“. „Bůh tě vidí“ je jedno z nejčastějších slov maminky Markéty. Dovolí svým dětem, ať jdou skákat na nedaleké louky, a během jejich odchodu jim říká: „Pamatujte si, že Bůh vás vidí.“ Když je vidí, jak je zachvátil zloba, anebo když se snaží o nějakou lež, aby zakryli nesnáze: „Pamatujte si, že Bůh vidí i vaše myšlenky.“

Není to však Bůh-policista, ten, který zasahuje v mysli jejich dětí. Když je nádherná noc a nebe je pokryto hvězda-

mi a oni stojí na prahu domu a dívají se, matka říká: „Je to Bůh, který stvořil tento svět a umístil tam nahoře tolik hvězd.“ Když jsou louky rozkvetlé, maminka dodává: „Kolik krásných věcí pro nás Bůh stvořil!“ Po žních, po vinobraní, zatímco sotva chodí a všechno je bolí, říká: „Poděkujme Pánu. Byl k nám velice dobrý. Dal nám náš každodenní chléb.“ Také po bouřce a po krupobití, které zničilo všechno, je maminka zve k přemýšlení: „Pán Bůh dal a Pán Bůh vzal. On ví proč.“ Když jsme byli špatní, tak říkala: „Pamatujte si, že s Bohem se nežertuje.“

Vedle maminky, bratři, sousedů se tak Jan učí vidět jinou osobu. Na nebi, na venkově, ve tvářích chudých, ve svědomí, které mu říká: „Udělal jsi to dobře, udělal jsi

to špatně.“ Osobu, ve kterou jeho matka má nekonečnou a neoddiskutovatelnou důvěru. Je to dobrý a prozíravý Otec, dává nám každodenní chléb a někdy dovolí určité věci (smrt tatínka, krupobití na vinici), které lze těžko pochopit: ale „ON“ ví proč, a toto musí stačit. Můžeme zaznamenat, že Jan Bosco má už od svých prvních let obraz Boha utvořený skrze přírodu: Bůh nebes, hvězd, slunce, sněhu, stromů, ptáků. Je to jedna z prvních charakteristik Boha jeho matky, se kterým se může mluvit na trávě, na seně, když se dívá na nebe (jak ho překvapí na statku Moglia), anebo běží za krávou, která se zaběhla. Don Bosco se modlil, i když právě neklečel: pozvedal své oči, díval se kolem a mluvil s Bohem.

Boskova rodina se modlí společně

Jak léta utíkají, z dítěte Jeníka se stává mladík. Je to Markéta, která mu pomáhá růst také ve „myslu pro Boha“.

Byla nevzdělaná, ale farář z Capriglia ji naučil dlouhé pasáže z evangelia a ona je vypráví svým dětem. Ona věří v nutnost modlitby, to znamená rozhovoru s Bohem, proto, aby člověk měl sílu žít a konat dobro. Ve své rodině a ve své farnosti se Markéta naučila několik modliteb a učí jim své děti. „Dokud jsem byl velice malý,“ píše Don Bosco, „učila mě ona sama modlit se. Spolu s mými bratry jsme ráno a večer poklekli a všichni jsme se společně modlili.“

Pan farář byl daleko, v Castelnuovu. Nejbližší kostel byl v Murialdu, ale fungoval jenom nepravdělně, když tam byl kaplan. Ona nečekala, až si kněz najde čas k tomu, aby přišel a učil katechismus její chlapce. Ona je sama učila. „Text katechismu (tištěný v Turíně a upravený také v sousedních diecézích, mezi kterými bylo i Asti) byl od monsignora Michele Casatiho, upravený a doplněný monsignorem Costou, biskupem v Cassale. Byl postavený na otázkách a odpovědích s jasným a lehce přijatelným textem. Neudivuje tedy, že maminka Markéta uměla nazpaměť nejdůležitější stránky katechismu, naučila se ho v Caprigliu a stále je opakovala.“ (*Positio* 1, 127)

Markéta si zopakovala katechismus ve farnosti v Castelnuovu, když tam dovedla Antonína na přípravu na první svaté přijí-

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA DUBEN 2023

Úmysl papeže: Za kulturu nenásilí

Modleme se za větší rozšíření kultury nenásilí tím, že se státy i občané budou stále méně uchýlovat ke zbraním.

Národní úmysl: Za duchovní povolání

Modleme se za ty, které Pán volá ke kněžství a zasvěcenému životu, aby měli odvahu vydat se za ním cestou následování.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

mání (postní doba roku 1820). S dobrou pamětí venkovanů své doby ho opakovala a nechala opakovat Josefa a pak i Jana.

Katechismus Maminky Markéty

Tento „Krátký katechismus“ pro děti je uchován v knihovně semináře v Turíně a objevil ho pro mne profesor Giuseppe Biancardi. Člověk zakouší dojetí, když slyší plynout slova, která vycházela z úst maminky Markéty k pozorné myslí jejich dětí. Badatel Pietro Brado napsal: „Kdo chce prohloubit »prameny« náboženské mentality Dona Boska a jeho spirituality (a pak také jeho pedagogiky), těžko bude moci nadsazovat vliv, který vykonal *Krátký katechismus*, který on živě slyšel od matky a kněží, jeho prvních náboženských vychovatelů.“

Tady máme otázky a odpovědi první části „Předběžné lekce“:

Otázka: Co musí udělat dobrý křesťan ihned ráno, jak se probudí?

Odpověď: Znamení svatého kříže a říká: Ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého.

Otázka: A když udělal znamení kříže?

Odpověď: Je vhodné obětovat Bohu srdce a říct to těmito či podobnými slovy: Pane, můj Bože, daruji vám celé své srdce.

Otázka: Na co je třeba myslet, když člověk vstává z lůžka a obléká se?

Odpověď: Že Bůh je přítomen, že tento den může být posledním dnem našeho života: musí se oblékat co možná nejskromněji.

Otázka: Když pak vstal a oblékl se, co má udělat dobrý křesťan?

Odpověď: Pokleknout, když může, před nějakým zbožným obrazem a celým srdcem obnovit úkon víry v Boží přítomnost, udělat ranní úkon zbožného křesťana (to znamená pomodlit se ranní modlitbu).

Otázka: Když se pomodlil, co nejlepšího má udělat každý den křesťan?

Odpověď: Být na mši svaté.

Otázka: Jakým způsobem má být na mši svaté?

Odpověď: Má myslet na Boha, na utrpení a smrt Ježíše Krista, děkovat mu a prosit ho o nutné milosti.

Otázka: Co má udělat předtím, než začne pracovat?

Odpověď: Obětovat svou práci Bohu a říkat z celého srdce: Můj Pane, nabí-

zím vám svou práci a vy jí dejte své požehnání.

Otázka: Pro jaký cíl musí pracovat?

Odpověď: Pro Boží slávu a pro to, aby plnil jeho svatou vůli.

Otázka: Co je vhodné udělat dříve, než začneme jíst?

Odpověď: Udělat znamení svatého kříže a říct zbožně: Pane, dejte své svaté požehnání nám a jídlu, které teď budeme přijímat, abychom se uchovali ve vaší svaté službě.

Ještě několik dalších otázek a odpovědí z první lekce „Spojení s Bohem“:

Otázka: Kdo vás stvořil?

Odpověď: Stvořil mě Bůh.

Otázka: Proč nás Bůh stvořil?

Odpověď: Bůh mě stvořil, abych ho miloval a sloužil mu celý život a pak se šel s ním radovat do nebeské vlasti.

Otázka: Jak můžeme Boha poznat v tomto životě?

Odpověď: Světlem rozumu a světlem víry.

Otázka: Jak ho můžeme milovat a sloužit mu v tomto životě?

Odpověď: Zachováváním jeho přikázání a směřováním naší činnosti k jeho cti a slávě.

„Začala se zpovídat maminka, pak já“

V té době se přistupovalo ke svatému přijímání v pozdním věku, ve 12-14 le-

tech. Mnohem dřív se přistupovalo ke svátosti smíření. Don Bosco vzpomíná na tuto základní událost svého křesťanského života:

„Vzpomínám si, že moje matka mě sama připravila na první svátost smíření. Doprovodila mě do kostela. Napřed se vyzpovídala ona sama, doporučila mě zpovědníkovi, potom mi pomohla vykonat poděkování. Doprovázela mě až do té doby, než sama uznala, že jsem schopný sám důstojně přistupovat k této svátosti.“

Modlitba růžence

Jeden z prvních úkonů „náboženské praxe“, které se Jeník zúčastnil, byla modlitba růžence. V té době to byla večerní modlitba ve všech křesťanských rodinách. Opakováním padesátkrát „Zdravas, Maria“ také sedláci z Becchi mluvili s Pannou Marií, víc s matkou než s královnou. Říkat padesátkrát stejná slova pro ně nebylo protismyslné: během dne kopali motykou stokrát v brázdě, a tedy věděli, že jenom takto se získá dobrá úroda. Probíráním zrněk na růženci padesátkrát prosili o pomoc Pannu Marii „nyní i v hodinu smrti naší...“ proto, aby obdrželi „dobrou duchovní úrodu“. Zatímco polohlasem opakovali „Zdravas, Maria“ a přicházel spánek, myšlenky křesťanů se upíraly k rodině, k polím, k přítomnosti i budoucnosti. Jan Bosco začal takto mluvit s Pannou Marií a věděl, že ona ho pozoruje, naslouchá mu.

Jan takto rostl v rodině, která byla malou křesťanskou komunitou. Živil se modlitbou a Božím slovem. Velice brzy je začne sám rozdávat kolem sebe: předtím, než ukončí své vystoupení na provaze, bude opakovat nějakou myšlenku z kázání pana faráře. Zúčastní se „lidových misí“ a úplně nasaje slyšená slova tak, že je schopen je do písmene opakovat.

(Pokračování)

Redakčně upraveno

Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta,

Život matky Dona Boska.

Překlad P. Jan Ihnát.

Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Olomouc 2006.

(Kniha je vyprodaná.)

Pondělí 27. 3. 2023

6:05 Bez hábitu: Kapucíni **7:05** Pakistán – Neodvracejte oči **7:35** Jak potkávat svět: S Davidem Marečkem **9:10** Adventi: Jozef Andris **9:40** Outdoor Films s Jiřím Kratochvílem (77. díl): Horolezec a filmař v jedné osobě **11:15** Kaplani naděje: Ondřej Doskočil a Ludmila Michalová Mikšíková **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Když bolí duše **14:05** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **14:30** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **14:50** Noční univerzita: P. Daniel Ange – A dám vám nové srdce **16:00** V souvislostech **16:20** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Osmá múza astronomie Urania **17:05** Ve službě Šuárů **17:35** Poutníci času **18:05** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Uzdravení dvou slepců **18:20** Víra do kapsy [P] **18:40** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 **19:10** Nebe nad hlavou [P] **19:30** Vezmi a čti: Březen 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** Všechno nebo nic – sestra Clare Crockett **21:50** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **22:05** Ghana – Město Boží **22:35** Kulatý stůl: Misie v našem světě **0:00** Večer chval (101. díl): SWG **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 28. 3. 2023

6:05 Bez hábitu: Kongregace Dcer Božské Lásky **7:00** Etiopie: Naděje existuje na druhé straně **7:30** Má vlast: Bouzov **9:10** Výpravy do divočiny: Podpořme ptáky **10:10** Grotosky Laurela a Hardyho: Představení **10:40** V souvislostech **11:00** Harfa Noemova: J. B. Pergolesi: Stabat Mater Dolorosa **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Když vyschnou studny **13:05** Dokořán: Se Zdeňkem Lhotským **14:05** Outdoor Films **15:40** Salesiáni v Brazílii **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Galandovci a Zdenko Horecký **16:54** Setkání s Komenským – Alfred Strojček **17:29** Dědek a jeho kreslený svět: Být sám sebou **17:35** V pohorách po horách: Čtyři palice – Žďárské vrchy **17:45** Setkání: Eva Rajchmanová – Slovácká chalupa v Dolních Bojanovicích **18:05** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Podobnoství o hřivnách **18:20** Bratr oheň: Stigmata z Verny **18:50** Animované biblické příběhy: Ježíšovy zázraky **19:20** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Papua Nová Guinea **19:25** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Buon giorno s Františkem [L] **21:10** Vezmi a čti: Březen 2023 **21:25** Na startu [P] **21:45** Čalantika **22:10** Címbal Classic: kostel sv. Šimona a Judy v Praze **23:25** Dům ze skla?: Mons. Tomáš Holub **0:30** Terra Santa News: 22. 3. 2023 **0:50** Mexiko – země indiánů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 29. 3. 2023

6:05 Bez hábitu: Řád Milosrdných bratří **7:05** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2023 **7:25** Setkání: Marian Jurečka – kaplička v Olší **7:35** Velehradské zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **7:45** Noční univerzita: P. Daniel Ange – A dám vám nové srdce **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** V pohorách po horách: Boží hora – Žulovská pahorkatina **10:15** Cvrlikání (83. díl): Peter Janků **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dědek a jeho kreslený svět: Umírání zradou **12:55** ARTBITR – Kulturní magazín: Oldřich Nový **13:05** Verbovali a verbovali ...:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Strážnice 2020 **14:05** Všechno, nebo nic – sestra Clare Crockett **15:35** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2023 **16:00** Zahrada písničkářů 2022: Díl 1. **16:45** Když bolí duše **18:05** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Ježíšův vjezd do Jeruzaléma **18:15** Strýček Emu: Kolo na jaře **18:25** Hermie – obyčejná housenka **19:00** Chlapi na hoře **19:25** Terra Santa News: 29. 3. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Noční univerzita: Jan Royt – Ikonografie smrti, Posledního soudu a Apokalypsy [P] **22:55** Nebe nad hlavou **23:10** Duchovní malby: Svatí **23:40** Generální audience papeže Františka **0:05** Libérie – Sen krejčího **0:30** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 30. 3. 2023

6:05 Bez hábitu naživo: Ze salesiánského střediska Don Bosco v Ostravě **7:10** Terra Santa News: 29. 3. 2023 **7:30** Galandovci a Zdenko Horecký **7:52** Básník oravské přírody Zdenko Horecký **8:20** Vezmi a čti: Březen 2023 **8:40** Salesiáni v Brazílii **9:10** Víra do kapsy **9:25** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Krajina okolo Javořice **9:50** Grotosky Laurela a Hardyho: Svatba jak má být **10:05** Kulatý stůl: Misie v našem světě **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Velké Karlovice na běžkách **13:00** Pošta pro Holuba: Ekologie **13:05** Má vlast: Bouzov **14:40** Generální audience papeže Františka **15:05** Otazníky kolem Jana Nepomuckého **15:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Petra a Pavla v Bernaticích **16:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2023 **16:20** Na startu **16:45** Janomamové v Brazílii **17:10** Dokořán: Se Zdeňkem Bergmanem **18:05** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Vyhánění prodavačů z chrámu **18:15** Ovečky: 6. neděle postní – Květná neděle [P] **18:45** Grotosky Laurela a Hardyho: Výběrčí nájemného **19:15** Chorvatsko – Moře modliteb **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Letem jazzem (17. díl) [L] **21:40** Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Michael Kocáb [P] **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Klapka: Se Zdeňkem Zbořilem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 31. 3. 2023

6:05 Bez hábitu: Fraternita malých sester Ježíšových **7:05** Peru – Osm sester **7:35** Výpravy do divočiny: Prales zítřka **8:40** Poutníci času **9:10** Všechno, nebo nic – sestra Clare Crockett **10:35** V pohorách po horách: Malý Kriván – Malá Fatra očima Jiřího Kráčalíka **10:45** ARTBITR – Kulturní magazín **11:00** Věrní kysuckým tradicím **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 **13:20** Zázrak v pralese **14:00** Josef a jeho bratři **14:45** V pohorách po horách: Adršpašské skalní

město **15:00** Kraków 2016 – Křížová cesta: program Českého národního centra z kláštera Mogila **16:25** Víra do kapsy **16:40** Tiché hrozby – Mizející půda **17:05** Buon giorno s Františkem **18:05** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Vdovín haléf **18:20** Veselo v Žilinském kraji **18:50** Příběhy psané životem: Neobyčejný dar **19:25** Magazín Mary's Meals **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Noemova pošta: Duben 2023 [L] **21:45** Poutníci času: S Ladou Bartošovou **22:05** Outdoor Films **23:35** Na půli cesty **0:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: LIDOVĚK Matěje Metoděje Štrunce **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 1. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Společnost sester Ježíšových **7:05** Libanon – Sedm sekund **7:35** Fotografka lidských duší **7:55** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **8:00** Ovečky: 6. neděle postní – Květná neděle **8:25** Animované biblické příběhy: Ježíšovy zázraky **8:50** Strýček Emu: Kolo na jaře **9:00** Bratr oheň: Stigmata z Verny **9:40** Víra do kapsy **10:00** Noční univerzita: Martin Pavlík – Trojí zklamání **10:45** Flešbky – Godzone podcast (20. díl): Simona Magušinová – Mám krabice plné písní, které ještě nikdo neslyšel. **11:15** Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Michael Kocáb **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Katolické charismatické konference 2022 **13:25** Pod lampou **15:30** Grotosky Harolda Lloyd: Náměsíčná nevěsta **16:00** Valašské tance z Rožnovska: Rožnovské slavnosti 2019 **16:55** Koruna pro českého krále [P] **18:00** Slovo na neděli: 6. neděle postní [L] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **18:50** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, Farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **19:10** Poutníci času **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: M. R. Štefánik [P] **21:05** Mezi pražci (115. díl): Duben 2023 [P] **21:55** Evangelium podle Matouše **23:55** Jak potkávat svět: S Milošem Štědróněm **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 2. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Piaristé – Strážnice **7:00** Papuánské Velikonoce: Květná neděle **7:30** Setkání: Ivana Váňová **7:35** Letem jazzem (17. díl) **8:50** Víra do kapsy **9:15** Slovo na neděli: 6. neděle postní **9:35** Nebe nad hlavou **9:50** V pohorách po horách: Malý Rozsutec – Malá Fatra **10:00** Na startu **10:30** Mše svatá z Květné neděle: Stěbořice, kostel Narození Panny Marie [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:35** V souvislostech **12:55** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2023 **13:20** Muzikanti, hrajte **14:05** Svatá Kateřina Labouré: Tichý posel Lásky **15:00** ARTBITR – Kulturní magazín **15:15** Evangelium podle Matouše **17:15** Poutníci času **17:35** Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Michael Kocáb **18:00** Sedmihlásky (51. díl): Vyletěla holubička **18:05** Ovečky: 6. neděle postní – Květná neděle **18:30** Bratr oheň: Na pusté zemi [P] **19:00** Strýček Emu: Apríl [P] **19:10** Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi nepláčou **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Dokořán: S Michaelou Šojdrovou [P] **21:10** Přejeme si mír – koncert Pavla Helana s hosty: Ukrajina jsi Ty **22:35** Poutníci času: S provazníkem Jindřichem Bedaňem **22:55** Buon giorno s Františkem **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Pěšky hezky česky: Svatojanská cesta **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 27. 3. o 21:30 hod.:

Quo vadis s Maxom Kašparů

„Varujeme sa falošných zdrojov svetla. Varujeme sa i vlastného zdroja svetla, lebo potom sme my tými, ktorí rozhodujú, čo je dobro a čo zlo. A to je nesmierne zavádzajúce: keď sám človek rozhoduje, čo je dobro a čo zlo.“ Známy český psychiater, spisovateľ, gréckokatolícky kňaz Max Kašparů a jeho praktické rady na ceste viery.

Utorok 28. 3. o 20:20 hod.:

Na ceste v rodine

(Dozrievanie a túžba po rodičovstve)

Veronika a Martin Janusovci takmer po 10ročnej ceste dôvery v Boha boli napokon obdarení dieťaťom. Zdieľajú sa o ich ceste osobného dozrievania, služby, vzájomného spoznávania, ale aj krokoch, ktoré na ceste k plodnosti prešli.

Streda 29. 3. o 20:35 hod.:

Pod javiskom

Samuel Kováčik je vedec, a takisto je známy ako popularizátor vedy. Čo ho na živote fascinuje, aké otázky si kladie a mnohé ďalšie témy budú rozoberať v najnovšej relácii Pod javiskom s Danielom Hevierom.

Štvrtok 30. 3. o 13:35 hod.:

Povolanie laik (Telgártske latino)

Sochár Martin Hudáček svojou tvorbou vyjadruje postoj k životu a k Bohu. Jeho súsošie Pomník nenarodeným deťom sa rozšíril do celého sveta. Nad dedinou postavil drevený kríž na znak toho, že všetko zlo a zranenia sa môžu raz premeniť na požehnanie.

Piatok 31. 3. o 15:30 hod.:

Križová cesta Križevac

Modlitba pobožnosti križovej cesty.

Sobota 1. 4. o 20:30 hod.:

G. Moscati – Doktor pre chudobných (2)

Giuseppe Moscati bol lekárom, profesorom, vedcom a preslávil sa svojim mimoriadnym prístupom k chudobným. Počas I. svetovej vojny viedol nemocnicu pre ranených vojakov. Vždy vedel určiť správnu diagnózu. V roku 1987 bol kanonizovaný za svätého.

Nedeľa 2. 4. o 20:40 hod.:

Umučenie Krista

Film Mela Gibsona nás privádza do Jeruzalema pred 2000 rokmi a nezvykle pôsobivou, miestami až šokujúcou formou popisuje posledných 12 hodín života Ježiša Nazaretského pred ukrižovaním na hore Golgota.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. BŘEZNA – 1. DUBNA 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 3.		PO 27. 3.		ÚT 28. 3.		ST 29. 3.		ČT 30. 3.		PÁ 31. 3.		SO 1. 4.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301		
Antifony	387	433	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	399	446	402	450	406	454	409	458		
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	399	446	402	450	406	454	409	458		
Prosby	388	434	392	439	395	443	399	447	403	450	406	455	410	459		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	400	448	403	451	407	455	410	460		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Nešpory:																
	SO 25. 3.															
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298	412	461
Antifony	386	432	390	436	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	416	465
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	397	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Ant. ke kant. P. M.	387	432	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Prosby	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	417	466
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	419	468
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 26. 3. – 5. neděle postní

1. čt.: Ez 37,12–14

Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8

Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojné je u něho vykoupění.*)

2. čt.: Řím 8,8–11

Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 27. 3. – ferie

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.19–30.33–62

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)

Ev.: Jan 8,1–11

Úterý 28. 3. – ferie

1. čt.: Nm 21,4–9

Ž 102(101),2–3.16–18.19–21

Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)

Ev.: Jan 8,21–30

Středa 29. 3. – ferie

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95

Dan 3,52a.52b.53.54.55.56

Odp.: ... *chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.*

Ev.: Jan 8,31–42

Čtvrtek 30. 3. – ferie

1. čt.: Gn 17,3–9

Ž 105(104),4–5.6–7.8–9

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 31. 3. – ferie

1. čt.: Jer 20,10–13

Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7

Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vyzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)

Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 1. 4. – ferie

1. čt.: Ez 37,21–28

Jer 31,10.11–12ab.13

Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)

Ev.: Jan 11,45–56

Z DĚJIN CÍRKVE U NÁS

**PRAŽSTÍ ARCIBISKUPOVÉ
MODERNÍHO VĚKU • ČEŠTÍ
PRIMASOVÉ OD LVA SKRBENSKÉHO
PO JANA GRAUBNERA**

*Marek Šmíd • Předmluva Jaroslav Šebek
Odborná lektorace Martin Vaňáč, Jakub
Formánek, Petr Adamczyk • Odpovědný
redaktor Josef Pepson Snětivý*

Kniha sleduje v devíti medailonech osobnosti pražských arcibiskupů a českých primasů od přelomu 19. a 20. století do současných dní. Čtivým a srozumitelným způsobem představuje osudy církevních hodnostářů od dob rakousko-uherského mocnářství do dnešních časů České republiky. Díky této publikaci nejen proniknete do proměn pražské arcidiecéze, k nimž v posledních 120 letech došlo, ale rovněž získáte širší vhled do církevních dějin moderního věku.

Nakladatelství ČAS • Váz., A5, 144 stran, 299 Kč

**SVATÁ PAVLÍNA, OCHRÁNKYNĚ
OLOMOUCE**

*Miroslav Herold SJ • Odpovědný redaktor
Pavel Ambros SJ*

Dne 8. října 1623 byla za patronku města Olomouce slavnostně prohlášena svatá mučednice Pavlína. Významná výročí si žádají ohlednutí, osvětlení paměti. Svatopavlínské zahledění do minulosti probouzí vděčnost i poučení. Kolik jen dobra, útěchy, uzdravení, pokoje, vnitřní i vnější svobody přineslo bezpočtu lidí přátelství s touto sveticí! Kolik krásy, důvěry, spolupráce, vzájemné podpory projevili, zažili, darovali její ctitelé! Toho se v stručném vyprávění dotýká tato knížka. Zabývá

se slavným obdobím úcty ke sv. Pavlíně, 17. a 18. stoletím. Tehdy tuto raně křesťanskou sveticí uctivali nejen v moravské metropoli, ale také na dalších místech Moravy, v Čechách, ve Slezsku, na Slovensku a v Rakousku. Tím příběh důvěry ve sv. Pavlína neskončil. Olomouc by o tom mohla vyprávět...

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.

Brož., 115x190 mm, křídový papír, 36 stran, 90 Kč

NASLOUCHÁME BOHU A BŮH NÁM

CHVÁLA ODPOČINKU

*Maximilien Le Fébure du Bus • Z francouzštiny přeložila
Barbora Šlapáková • Revize překladu a redakce Kateřina
Lachmanová*

Autorovi knížky po vážné nemoci, která mu dopřála dlouhý odpočinek, konečně pochopil Ježíšovu výzvu „Trochu si odpočítejte“. Naučil se odpočívat, a to beze studu a bez skrupulí. Aby mohl být více člověkem. Aby lépe sloužil svým bratřím. Západní společnost neustále pracuje a za čímsi se žene. A pokud se někdy zastaví, pak jen proto, aby se mohla dát efektivněji znovu do klusu. Francouzský myslitel Blaise Pascal byl přesvědčen, že „příčina veškerého lidského neštěstí tkví v tom, že člověk není schopen odpočívat“. Žel, nejde o přehnané tvrzení. Musíme vzdát chválu odpočinku. Je to však ošemetná záležitost. Nebudeme pak osočeni, že oslavujeme lenost, že nejdeme s dobou, ale v protisměru? Nebylo by čemu se divit. Popravdě řečeno, copak dnešní člověk ještě dokáže zaslechnout a přijmout Kristovo pozvání, aby si odpočinul?

Pavel Nebojsa - Doron

Brož., 115x165 mm, 80 stran, 199 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

**Oznamujeme, že byly spuštěny nové webové stránky Matice cyrilometodějské s. r. o.,
a to pod původní adresou www.maticecm.cz.**

2019/12030

TZ

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc**